

ספר
ספורי הזוהר

מִלְקָט מְכַל סְפָרֵי הַזוהַר הַקָּדוֹשׁ
לְתַנְאֵי הָאֱלּוּקִי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי זִינְע"א
עִם תְּרַגּוּם לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

פְּרָשֶׁת בַּמִּדְבָּר

יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצָאָה שְׁנֵי עַל יָדֵי
"מִכְּעַל הַזוהַר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיָּה "ק בֵּית שְׁמַשׁ תוֹבֵב" א,
חֲדָשׁ חֲשׁוֹן תִּשְׁע"ב לִפ"ק

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 095-1300-995-02

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

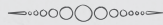
פְּרָשָׁת
בְּמִדְבָּר

סְפִירַי הַזֹּהָר

תִּכְן עֵינַיִם

מִיִּתַת הַמְּקַטְרָגִים ♦ עֲצִירַת גְּשָׁמִים ♦ גְּזֵרַת רַבִּי
 יְהוֹשֻׁעַ ♦ חֲמַר הֵיסַח הַדַּעַת מִדְּבַרֵי תּוֹרָה ♦ גּוֹדֵל מַעֲלָתוֹ
 שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי ♦ רֶשֶׁב"י עוֹסֵק בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
 בְּלֵיל שְׁבוּעוֹת ♦

בס"ד,

וכבר ידוע שהגאולה תבא בזכות לימוד הזוהר ובזכות רשב"י, על כן
 כל אחד וכל כנישתא צריך ללמוד קבוע זוהר.

על החתום **פרץ נסים**

מתוך החתימות על מכתבו של הגאון רבי יצחק מאיר מארְגָנְשֶׁטְעֵן שליט"א המובא
 בסיפורי הזוהר השלם עמוד רמ"ג.

מִיתַת הַמְּקַטְרָגִים

(זוהר ויחי רמד, ב)

רַבִּי אֱלֶעָזֶר וְרַבִּי אַבָּא אֲשַׁתְּמִיטוּ
בַּמְעַרְתָּא דְלוּד, דְּעָאלוּ קַמִּי
תַּקְפָּא דְשִׁמְשָׁא, דְהוּוּ אֲזִילִי בְאַרְחָא. אָמַר
רַבִּי אַבָּא נִסְחַר הָאִי מְעַרְתָּא בְּמַלִּי
דְאוּרִייתָא. פְּתַח רַבִּי אֱלֶעָזֶר וְאָמַר וְכוּ'.

מִיתַת הַמְּקַטְרָגִים

(זוהר ויחי רמד, ב)

רַבִּי אֱלֶעָזֶר וְרַבִּי אַבָּא נִשְׁמְטוּ בַּמְעַרְתָּא
לוּד, שְׁנַכְנְסוּ מִפְּנֵי תַקְףֵי הַשְּׁמֶשׁ,
שְׁהִיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. אָמַר רַבִּי אַבָּא,
נְסוּבְב אֶת הַמְעַרָה הַזֹּאת בְּדַבְרֵי תוֹרָה.
פְּתַח רַבִּי אֱלֶעָזֶר וְאָמַר וְכוּ'.

עַד דְּהוּוּ יַתְבִּי, שְׁמַעוּ קְלִיָּה דְרַבִּי שְׁמַעוּן,
דְּהוּוּ אֲתִי בְאוּרְחָא, הוּא וְרַבִּי יְהוּדָה
וְרַבִּי יֶצְחָק. קָרִיב לְמְעַרְתָּא, נִפְקוּ רַבִּי
אֱלֶעָזֶר וְרַבִּי אַבָּא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוּן,
מַכּוּתְלִי דְמְעַרְתָּא חֲמִינָא דְשִׁכִּינְתָּא הַכָּא.
יַתְבוּ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוּן בְּמַאי עֲסָקִיתוּ.
אָמַר רַבִּי אַבָּא, בְּרַחֲמֵימֵי דְכְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל לְגַבִּי קַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְרַבִּי
אֱלֶעָזֶר פְּרִישׁ הָאִי קָרָא בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל,
שִׁימְנֵי כַחֲתָם עַל לְבָבְךָ וְגו'! אָמַר לִיה,
אֱלֶעָזֶר בְּרַחֲמֵי עֲלָאָה וְקִשְׁרֵי דְחַבִּיבוּתָא
אֶסְתַּכְלַת.

עַד שְׁהִיוּ יוֹשְׁבִים, שְׁמַעוּ אֶת קוֹלוֹ שֶׁל
רַבִּי שְׁמַעוּן שְׁהִיָּה בָּא בְּדֶרֶךְ, הוּא
וְרַבִּי יְהוּדָה וְרַבִּי יֶצְחָק. הִתְקַרְב לְמְעַרָה,
יְצֵאוּ רַבִּי אֱלֶעָזֶר וְרַבִּי אַבָּא. אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוּן, מַכּוּתְלִי הַמְעַרָה רְאִיתִי שְׁשִׁכִּינָה
כָּאן. יֵשְׁבוּ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוּן, בְּמָה
עֲסָקְתֶּם? אָמַר רַבִּי אַבָּא, בְּאַהֲבַת כְּנֶסֶת
יִשְׂרָאֵל לְקַדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַבִּי אֱלֶעָזֶר
פְּרִישׁ פְּסוּק זֶה בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שִׁימְנֵי
כַחֲתָם עַל לְבָבְךָ וְגו'! אָמַר לוֹ, אֱלֶעָזֶר,
בְּאַהֲבָה עֲלִינָה וְקִשֶׁר הַחַבִּיבוּת
הַסְתַּכְלַת.

אֲשַׁתִּיק רַבִּי שְׁמַעוּן שְׁעַתָּא. אָמַר, בְּכֹל
אֲתֵר בְּעֵינָא שְׁתִּיקוּ, בְּר שְׁתִּיקוּ
דְאוּרִייתָא. גִּינְזָא חֲדָא אִית לִי גִינְזָא, וְלֹא
בְעֵינָא דִּיתְאַבִּיד מוֹנִיכוּ, וְהִיא מְלָה עֲלָאָה,
וְאִשְׁכְּחָנָא לָהּ בְּסַפְרָא דְרַב הַמְּנוֹנָא סְבָא
וְכוּ'.

שְׁתַּק רַבִּי שְׁמַעוּן שְׁעָה. אָמַר, בְּכֹל מְקוֹם
צְרִיךְ שְׁתִּיקָה, חוּץ מִשְׁתִּיקָה שֶׁל
הַתּוֹרָה. גִּינְזָה אַחַת יֵשׁ לִי גִינְזָה, וְאִינִי
רוֹצֵה שְׁתַּאבְּד מִכֶּם, וְהִיא דְבַר עֲלִיוֹן,
וּמְצֵאתִי אוֹתוֹ בְּסַפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְּנוֹנָא
הַזֶּה וְכוּ'.

יַתְבוּ לְגוּ מְעַרְתָּא. אָמַר חֲמִינָא דִּיּוֹמָא
דִּין יִנְפוּל בֵּיתָא בְּמַתָּא, וְיַעֲדְרוּן
תְּרֵי (ב) רוֹמָאִי מְקַטְרָגִין. אִי אֲנָא בְּמַתָּא
לֹא יִנְפוּל בֵּיתָא. אַהֲדְרוּ לְגוּ מְעַרְתָּא יַתְבוּ
וְכוּ'.

יְצֵאוּ מִתּוֹךְ הַמְעַרָה. אָמַר, רְאִיתִי שְׁיֹם
זֶה יִפֹּל בֵּית בְּעִיר, וְיַעֲדְרוּ שְׁנֵי [בְּגִי]
רוֹמָאִים מְקַטְרָגִים. אִם אֲנִי בְּעִיר, לֹא יִפֹּל
הַבַּיִת. חֲזְרוּ לְתוֹךְ הַמְעַרָה וְיֵשְׁבוּ וְכוּ'.

קָמוּ כָלָם וּנְשָׁקוּ יָדַי. אָמְרוּ, בְּרוּךְ הַרְחֵמֶן שְׁנִכְנַסְנוּ לְכָאן וְשָׁמַעְנוּ דְבָרִים אֵלֶּיךָ. יֵצְאוּ מִן הַמַּעְרָה וְהִלְכוּ. כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְעִיר, רָאוּ קְבוּצַת אַנְשֵׁים שְׁמֵתוֹ, שְׁנַפְּלָל עֲלֵיהֶם בֵּית. יָשְׁבוּ, וְרָאוּ שְׁסוּפְדִים לְאוֹתָם שְׁמֵתוֹ עִם אוֹתָם הַרוֹמָאִים.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וְכוּ' אִף כָּאן לֹא שָׁל יְהוּדִים הֵם אֵלֶּה בּוֹכִים, אִף עַל גַּב שְׁמֵתוֹ בּוֹ יְהוּדִים, וְאֵלֶּה יְהוּדִים, שְׁאֵלְמָלָא הֵיוּ יְהוּדִים לֹא מֵתוֹ, וְכִינּוּן שְׁמֵתוֹ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַפֵּר עַל עוֹנוֹתֵיהֶם.

עֲצִירַת גְּשָׁמִים

(זוהר ח"ב טו, א)
שָׁנָּה רַבּוֹתֵינוּ, פַּעַם אַחַת הָיָה הָעוֹלָם צָרִיךְ מְטָר. בָּא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְגִזַּר אַרְבָּעִים תַּעֲנִיּוֹת וְלֹא בָּא מְטָר. הִתְפַּלֵּל תַּפְּלָה וְלֹא בָּא מְטָר. בָּא רַבִּי עֲקִיבָא וְעָמַד וְהִתְפַּלֵּל. אָמַר מוֹשֵׁב הַרוּחַ, וְנִשְׁבָּה רוּחַ. אָמַר וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, וּבָּא מְטָר. חֲלָשָׁה דַּעֲתוּ שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. הִסְתַּכַּל רַבִּי עֲקִיבָא בְּפָנָיו.

קָם רַבִּי עֲקִיבָא קָמִי עָמָא וְאָמַר, אֲמִשׁוּל לְכֶם מוֹשֵׁל, לְמָה הַדְּבָר דּוֹמָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּמִי לְרַחֲמֵי דְמַלְכָּא, דְּרַחֲמִים לִיהַ וְיִתִּיר, וְכַד עָאֵל קָמִי מַלְכָּא, נִיחָא לִיהַ, וְלֹא בְּעֵי לְמִיתָן לִיהַ בְּעוֹתִיָּה בְּבִהִילוֹ, כִּי הֵיכִי דְלֹא לִיתְפָּרֵשׁ מִנִּיהַ, דְּנִיחָא לִיהַ דְּלִישְׁתַּעֲי בְּהִדְיָה. וְאִנָּא דְמִי לְעַבְדָּא דְמַלְכָּא, דְּבַעָא בְּעוֹתִיָּה קָמִיָּה, וְלֹא בְּעֵי

קָמוּ כָלָהוּ וּנְשָׁקוּ יָדַי, אָמְרוּ בְּרִיךְ הַרְחֵמֶן דְּאֵעִילְנָא הֵכָּא, וְשָׁמַעְנָא מִלִּין אֵלֶיךָ. נִפְקוּ מִן מַעְרְתָּא וְאִזְלוּ, כַּד עָאֵלוּ בְּמֵתָא, חָמוּ עֵיטְרָא דְבְּנֵי נְשָׂא דְמִיתוּ, דְּנַפְּלָל בֵּיתָא עֲלֵיהוּ, יָתְבוּ וְחָמוּ דְקָא סְפָדִי לְאִינוּן דְּמִיתוּ, עִם אִינוּן רוֹמָאִי וְכוּ'.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וְכוּ'. הֵכָּא לֹא דִּיּוֹדָאִי נִיגְהוּ אֵלֶיךָ בְּכִיּוֹן, אִף עַל גַּב דְּמִיתוּ בֵּיהַ יוֹדָאִי, וְאֵלֶיךָ יוֹדָאִי, אֲלֵמָלָא הוּוּ יוֹדָאִי, לֹא מִיתוּ, וְכִינּוּן דְּמִיתוּ, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְכַפֵּר חוֹבֵיָּהוּ.

עֲצִירַת גְּשָׁמִים

(זוהר ח"ב טו, א)
תָּנוּ רַבָּנָן, זְמַנָּא חָדָא הָוָה עֲלֵמָא צָרִיכָא לְמַטְרָא, אֵתָא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְגִזַּר אַרְבָּעִין תַּעֲנִיּוֹת, וְלֹא אֵתָא מַטְרָא, צְלִי צְלוֹתָא, וְלֹא אֵתָא מַטְרָא. אֵתָא רַבִּי עֲקִיבָא, וְקָם וְצְלִי, אָמַר מוֹשֵׁב הַרוּחַ, וְנִשְׁבַּ זִיקָא, אָמַר וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם, וְאֵתָא מַטְרָא. חֲלַשׁ דַּעֲתִיָּה דְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר, אִסְתַּכַּל רַבִּי עֲקִיבָא בְּאַנְפוּי.

קָם רַבִּי עֲקִיבָא קָמִי עָמָא וְאָמַר, אֲמִשׁוּל לְכֶם מוֹשֵׁל, לְמָה הַדְּבָר דּוֹמָה, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר דְּמִי לְרַחֲמֵי דְמַלְכָּא, דְּרַחֲמִים לִיהַ וְיִתִּיר, וְכַד עָאֵל קָמִי מַלְכָּא, נִיחָא לִיהַ, וְלֹא בְּעֵי לְמִיתָן לִיהַ בְּעוֹתִיָּה בְּבִהִילוֹ, כִּי הֵיכִי דְלֹא לִיתְפָּרֵשׁ מִנִּיהַ, דְּנִיחָא לִיהַ דְּלִישְׁתַּעֲי בְּהִדְיָה. וְאִנָּא דְמִי לְעַבְדָּא דְמַלְכָּא, דְּבַעָא בְּעוֹתִיָּה קָמִיָּה, וְלֹא בְּעֵי

וְכָל שָׁכֵן לְדַבֵּר עִמּוֹ. אָמַר הַמֶּלֶךְ, תִּנּוּ לוֹ בְּקִשְׁתּוֹ בְּמַהֲרֵי יָדָאֵן וְלֹא יִכְנָס לְכָאֵן. כִּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הוּא אֲהוּב הַמֶּלֶךְ, וְאֲנִי הַעֲבָד, וְהַמֶּלֶךְ רוֹצֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ כָּל הַיּוֹם וְלֹא יִפְרֹד מִמּוֹ, וְאֲנִי - הַמֶּלֶךְ לֹא רוֹצֵה שְׂאֲכַנְס לְשַׁעְרֵי אֲרַמּוֹנָיו. וְנָחָה דַּעְתּוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר.

רַבִּי יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם הָיָה הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ, וְרַבִּי אֲבָא הָיָה עִמּוֹ. נִכְנְסוּ לְמִקְוֹם אֶחָד וְלָנוּ שָׁם. אָכְלוּ. כְּשָׂרְצוּ לְשִׁכְבַּת, שָׁמוּ רֵאשִׁים בְּאוֹתוֹ תַל שֶׁל הָאָרֶץ שֶׁהָיָה שָׁם קָבַר אֶחָד. עַד שֶׁלֹּא נִרְדְּמוּ, קָרָא קוֹל אֶחָד מִהַקְּבָרִים וְאָמַר, הִזְרַע שְׁלִי הוֹלֵךְ לְאֲדָמָה. שְׂתִים עֲשָׂרָה שָׁנָה הָיָה שֶׁלֹּא הִתְעוֹרְרְתִי פְּרֹט לְעַכְשָׁיו, שֶׁפְּרָצוּ בְּנֵי אֲנִי רוֹאֵה כָּאֵן.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מִי אַתָּה? אָמַר לוֹ, אֲנִי יְהוּדִי, וְאֲנִי יוֹשֵׁב נְזוּף, שְׂאִינִי יָכוֹל לְהַכְנִיס מִשׁוּם אוֹתוֹ צֶעֶר שֶׁל שְׁנֵי שָׁנָב אוֹתוֹ גּוֹי כְּשֶׁהָיָה קָטָן וּמְלָקָה אוֹתוֹ כָּל יוֹם, וְהִצְעֵר שְׁלִי דוּחָה אוֹתִי מִלְּהַכְנִיס לְמִקְוֹמִי, וּבְמִקְוֹם זֶה לֹא הִתְעוֹרְרְתִי פְּרֹט לְעַכְשָׁיו.

אָמַר לוֹ, וְאַתָּם הָאֵם יוֹדְעִים בְּצֶעֶר הַחַיִּים? אָמַר לוֹ, נִשְׁפַּע בְּשׂוֹר הַקְּבָרִים, אִם לֹא בְּקִשְׁוֹתֵינוּ עַל הַחַיִּים, לֹא הָיוּ עוֹמְדִים אֶפְלוּ חֲצִי יוֹם בְּעוֹלָם, וְעַכְשָׁיו הִתְעוֹרְרְתִי כָּאֵן, שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים לִי בְּכָל יוֹם שֶׁבְּמַהֲרָה יָבֵא לְכָאֵן בְּנִי, וְלֹא יְדַעְתִּי אִם בְּחַיִּים אוֹ בְּמוֹתָא.

מִלְּכָא דְלִיעוּל לְתַרְעִי פְּלִטְרִין, וְכָל שָׁכֵן דְּלִישְׁתַּעֲי בְּהַדְיָה, אָמַר מִלְּכָא, הָבוּ לִי בְּעוֹתִיָּה בְּבַהֲלִי, וְלֹא לִיעוּל הָכָא. כִּי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אִיהוּ רַחֲמִיָּא דְּמִלְּכָא, וְאֲנָא עֲבָדָא, וּבְעֵי מִלְּכָא לְאִשְׁתַּעֲי בְּהַדְיָה כָּל יוֹמָא, וְלֹא יִתְפָּרִישׁ מִנֶּיהָ. וְאֲנָא, לֹא בְּעֵי מִלְּכָא דְּאִיעוּל תַּרְעִי דְּפְלִטְרִין. נַח דַּעְתִּיָּה דְּרַבִּי אֱלִיעֶזֶר.

רַבִּי יְהוּדָה בַּר שְׁלוֹם הָיָה אֲזִיל בְּאַרְחָא וְרַבִּי אֲבָא הָיָה עִמּוֹ עָאֵלוּ לְחַד אַתְרָא וּבִתּוֹ תַמּוֹן. אָכְלוּ כִּד בְּעוּ לְמִשְׁכַּב שׁוּוּ רִישֵׁיהוֹן בְּהַהוּא תַלָּא דְּאַרְעָא דְּהָיָה חַד קַבְרָא תַמּוֹן עַד לֹא דְמִיכּוּ קָרָא חַד קָלָא מִן קַבְרָא אָמַר זְרַעָא לְאַרְעָא אֲזִילָא. תְּרִיסַר שָׁנִין הָיָה (דף ט"ז ע"ב) דְּלֹא אִתְעַרְיַת בַּר הַאֲיִדְנָא דְּפְרָצוּפָא דְּבְרִי חֲמִינָא הָכָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, מָאֵן אַתָּה. אָמַר לִי יוֹדָאֵי אֲנָא, וְאֲנָא יְתִיב נְזִיפָא, דְּאֲנָא לֹא יְכִילָנָא לְמִיעֵל, בְּגִין הַהוּא צֶעֶרָא דְּבְרִי, דְּגַנְבִיָּה הַהוּא עוֹבֵד כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, כִּד אִיהוּ הָיָה זְעִירָא, וְאַלְקֵי לִי כָּל יוֹמָא, וְצֶעֶרָא דִּילִיָּה דְּחֵי לִי לְמִיעֵאֵל בְּדוּכְתָאֵי, וּבְהַאי אַתְרָא לֹא אִתְעַרְיַת, בַּר הַאֲיִדְנָא.

אָמַר לִי וְאַתּוֹן יְדַעִין בְּצֶעֶרָא דְּחַיִּי. אָמַר לִי, שְׂרִי קַבְרִי, אִי לָאוּ בְּעוֹתָא דִּילָן עַל חַיִּי, לֹא יִתְקַיְימוּן פְּלָגוֹת יוֹמָא (נ"א גַּעְלָמָא), וְהַאֲיִדְנָא אִתְעַרְיַת הָכָא, דְּהוּוּ אִמְרִין לִי כָּל יוֹמָא, דְּלַעְגָּלָא יִיתִי בְּרִי הָכָא, וְלֹא יְדַעְנָא אִי בְּחַיִּי אִי בְּמוֹתָא.

אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה, מָה מַעֲשִׂיכֶם בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם? רַעַשׁ הַקְּבֵר וְאָמַר, קוֹמוּ לְכוּ, שְׁעַכְשׁוּ מִכֵּים אֶת בְּנֵי תַמְהוּ וּבְרַחוּ מִשָּׁם כַּחֲצֵי מִיל. יָשְׁבוּ עַד שֶׁהָאִיר הַבֶּקֶר. קָמוּ לְלַכֵּת, וְרָאוּ אִישׁ אֶחָד שֶׁהָיָה רֶץ וּבּוֹרַח, וְהָיָה שׁוֹתֵת דָּם עַל כְּתָפָיו. אֶחָזוּ בוֹ, וְסִפְרוּ לָהֶם אֶת הַמַּעֲשֵׂה. אָמְרוּ לוֹ, מָה שָׁמְרוּ? אָמַר לָהֶם, לַחֲמָא בַר לִינְאִי. אָמְרוּ, וּמָה [בְּן] לִינְאִי בַר לַחֲמָא הָיָה אוֹתוֹ הַמֵּת. וּפְחָדוֹ לְדַבֵּר אֶתוֹ יוֹתֵר, וְלֹא חֲזַרוּ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, זֶהוּ שְׁאָמְרוּ שֶׁתְּפִלּוֹת הַמֵּתִים מְגַנְּנוֹת עַל הַחַיִּים, מִנֵּן לָנוּ? שְׁכַתּוֹב וַיַּעֲלוּ בַּגָּב וַיָּבֵא עַד חֲבֵרוֹן.

גִּזְרַת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ

(זוהר ח"ב יז, א)
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הָיָה עוֹלָה לִירוּשָׁלַיִם, וְהָיָה הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ. רָאָה עַרְבֵי אֶחָד שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ בַּדֶּרֶךְ וּבָנוּ עִמּוֹ. פָּגְשׁוּ בִּיהוּדִי אֶחָד, אָמַר לְבָנוּ, הִיְהוּדִי הַזֶּה גַּעַל, שְׁמָאס בּוֹ אֲדוֹנוֹ. נוֹל אוֹתוֹ וְתִירַק לוֹ בְּזַקְנוֹ שְׁבַע פְּעָמִים, שֶׁהוּא מְזַרַע שֶׁל רָמִים, שְׁאֲנֵי יִדְעֵתִי שְׁמִשְׁעֵבְדִים בָּהֶם שְׁבַעִים עָמִים. הֵלֵךְ בָּנוּ וְתַפְסוּ בְּזַקְנוֹ. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, רָמִים רָמִים, גּוֹזְרֵנִי עַל הָעֵלְיוֹנִים שִׁירְדוּ לְמַטָּה. עַד שֶׁלֹּא סִיִּם, נִבְלְעוּ בַּמְקוֹמָם.

חֲמוֹר הִיִּסַח הַדַּעַת מִדְּבַרֵי תוֹרָה

(זוהר ח"ב יז, ב)
רַבִּי יוֹסִי יָצָא לְדֶרֶךְ, וְהָיָה רַבִּי אַחָא בַר יַעֲקֹב הוֹלֵךְ עִמּוֹ. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים,

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, מָאי עֲבִידְתִּיכוּ בְּהָהוּא עֲלֵמָא. אַתְרוּגִישׁ קַבְרָא, וְאָמַר, אֲזִילוּ קוֹמוּ, דְּהָאִידְנָא יִלְקוּן לְבָרִי, תַּוּוּהוּ, וְעָרְקוּ מִתַּמָּן כַּפְּלָגוֹת מִיל, יִתְבוּ עַד דְּנָהִיר צַפְרָא. קָמוּ לְמִזְל, חָמוּ חַד בַּר נָשׁ, דְּהָנָה רְהִיט וְעָרַק, וְהָנָה שְׁתִּית דְּמָא אַכְתַּפְוִי, אַחְדוּ בֵּיה, וְסַח לְהוּ עוּבְדָא, אָמְרוּ לִיה מָה שָׁמְרוּ. אָמַר לָהֶם, לַחֲמָא בַר לִינְאִי. אָמְרוּ, וּמָה (בַּר) לִינְאִי בַר לַחֲמָא הָנָה הֵהוּא מִיתָא, וּמִסְתַּפְּנִיא לְאַשְׁתַּעוּוִי יִתִיר בְּהַדְּיָה. לֹא אַהֲדָרוּ. אָמַר רַבִּי אֲבָא, הָאִי דְאָמְרוּ, דְּצִלּוֹתְהוֹן דְּמִתְנִיא, מְגִינֵן עַל חַיִּי. מְנַלְוּ. דְּכַתִּיב, (במדבר י"ג) וַיַּעֲלוּ בַּגָּב וַיָּבֵא עַד חֲבֵרוֹן.

גִּזְרַת רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ

(זוהר ח"ב יז, א)
רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ הָנָה סָלִיק לִירוּשָׁלַם, וְהָנָה אָזִיל בְּאוֹרְחָא, חָמָא חַד עַרְבָאָה, דְּהָנָה אָזִיל בְּאוֹרְחָא, וּבְרִיָה עִמִּיהָ. פָּגְעוּ בִּיּוֹדָאֵי חַד. אָמַר לְבָרִיָה, הָאִי יוֹדָאֵי גַּעַלָא, דְּמָאִיס בֵּיה מְרִיָה. נוֹול לִיה, וְרַקִּיק לִיה בְּדִיקָנִיָה שְׁבַעָה זְמָנִין, דְּאִיְהוּ מְזַרְעָא דְרָאמִין, דְּאָנָא יִדְעָנָא דְמִשְׁעֵבְדֵן בְּהוּ שְׁבַעִין עָמִין, אָזִיל בְּרִיָה וְאַחִיד בְּדִיקָנִיָה. אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רָאמִין רָאמִין, גּוֹזְרָנָא עַל עֲלָאִין, דִּיחֲתוֹן לְתַתָּא. עַד לֹא סִיִּים אַתְבְּלְעוּ בְּאַתְרֵיהוֹן.

חֲמוֹר הִיִּסַח הַדַּעַת מִדְּבַרֵי תוֹרָה

(זוהר ח"ב יז, ב)
רַבִּי יוֹסִי נָפַק לְאוֹרְחָא, וְהָנָה רַבִּי אַחָא בַר יַעֲקֹב אָזִיל עִמִּיהָ, עַד דְּהוּוּ אָזִיל,

שְׁתַּק רַבִּי יוֹסִי וְהִרְהַר בְּדַבְרֵי הָעוֹלָם, וְרַבִּי אֶחָא הִרְהַר בְּדַבְרֵי תוֹרָה. [עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים] רָאָה רַבִּי יוֹסִי נָחַשׁ אֶחָד שֶׁהָיָה רֵץ אַחֲרָיו. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶחָא, רְאִיתָ אֶת הַנָּחַשׁ הַזֶּה שֶׁרֵץ אַחֲרָי? אָמַר לוֹ רַבִּי אֶחָא, אֲנִי לֹא רְאִיתִי אוֹתוֹ. רֵץ רַבִּי יוֹסִי, וְהַנָּחַשׁ אַחֲרָיו. נָפַל רַבִּי יוֹסִי וְדָם שָׁתַת וְנִרְדַּ מִחַטָּמוֹ. שָׁמַע שֶׁהָיוּ אוֹמְרִים, רַק אַתְּכֶם יַדְעֵתִי מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה וְגו'. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְמָה עַל שְׁעָה אַחַת כָּךְ - מִי שֶׁמִּתְיַאֵשׁ מִזְּנֵה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה. וְכַמָּה.

גודל מעלתו של רבי שמעון בר יוחאי

(הקדמת הזוהר ג, ב)

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. כְּשֶׁהִגִּיעוּ לְשֹׁדָה אֶחָד וְכו'. הִשְׁתַּטַּח רַבִּי חֲזִיָּא בְּאַרְצָן וְנָשַׁק אֶת הָעֶפְרָא, וּבָכָה וְאָמַר: עֶפְרָא, עֶפְרָא, עֶפְרָא, כַּמָּה אַתָּה קִשָּׁה עֲרִף, כַּמָּה אַתָּה בְּחֻצְפָּה, שְׁכָל מַחְמַדֵּי הָעֵינַן יִרְקְבוּ בָךְ, כָּל עַמּוּדֵי אוֹרוֹת הָעוֹלָם תֹּאכַל וְתִשְׁחַק. כַּמָּה אַתָּה חֲצוּפֵי, הַמְּאֹר הַקָּדוֹשׁ (רַשְׁב"י) שֶׁהָיָה מְאִיר אֶת הָעוֹלָם, הִשְׁלִיט הַגְּדוֹל שֶׁמִּמֶּנָּה, שְׁזָכוֹתוֹ מֵעַמִּידָה אֶת הָעוֹלָם, יִרְקַב בָּךְ. רַבִּי שְׁמַעוֹן, אוֹר הַמְּאֹר, אוֹר הָעוֹלָמוֹת, אַתָּה נִרְקַב בְּעֶפְרָא וְאַתָּה מְקַיֵּם וּמְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם. הַשְׁתוּמָם רָגַע אֶחָד, וְאָמַר: עֶפְרָא, עֶפְרָא, אַל תִּתְגָּאָה, שְׁלֹא יִמְסְרוּ בָךְ עַמּוּדֵי הָעוֹלָם, שֶׁהָרִי רַבִּי שְׁמַעוֹן לֹא יִרְקַב בָּךְ.

קָם רַבִּי חֲזִיָּא וְהָיָה בּוֹכָה. הִלֵּךְ וְרַבִּי יוֹסִי עִמּוֹ. מֵהָהוּא יוֹמָא אֲתַעֲנִי אַרְבַּעִין יָמִים לְרֵאוֹת אֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמְרוּ לוֹ,

שְׁתִּיק רַבִּי יוֹסִי, וְהִרְהַר בְּמַלְי דְּעֵלְמָא. וְרַבִּי אֶחָא הִרְהַר בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא. (עַד דְּהוּוּ אַזְלִי) חָמָא רַבִּי יוֹסִי חַד חוּיָא, דְּהוּוּ רַהִיט אַבְתְּרִיה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי לְרַבִּי אֶחָא, חֲזִית הַאי חוּיָא דְּרַהִיט אַבְתְּרָאִי. אָמַר לִיה רַבִּי אֶחָא, אֲנָא לֹא חֲמִינָא לִיה. רַהִט רַבִּי יוֹסִי וְחוּיָא אַבְתְּרוּי. נָפַל רַבִּי יוֹסִי, וְדָמָא שְׁתַּת וְנַחַת מִחוּטְמוֹי, שָׁמַע דְּהוּוּ אַמְרִין, רַק אַתְּכֶם יַדְעֵתִי מִכָּל מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה וְגו', אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְמָה עַל שְׁעָתָא חָדָא כָךְ, מֵאֵן דְּמִתְיַאֵשׁ מִזְּנֵה עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

גודל מעלתו של רבי שמעון בר יוחאי

(הקדמת הזוהר ג, ב)

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אַזְלִי בְּאַרְחָא, כַּד מָטוּ לְחַד בֵּי חַקַּל וְכו'. אֲשַׁתַּטַּח רַבִּי חֲזִיָּא בְּאַרְעָא וְנָשַׁק לְעֶפְרָא, וּבָכָה וְאָמַר עֶפְרָא עֶפְרָא כַּמָּה אַתָּה קִשָּׁי קַדְל, כַּמָּה אַתָּה בְּחֻצְיָפוּ. דְּכָל מַחְמַדֵּי עֵינָא יִתְבַּלּוּן בָּךְ, כָּל עַמּוּדֵי נְהוּרִין דְּעֵלְמָא תִּיכּוּל וְתִידוּק. כַּמָּה אַתָּה חֲצִיפָא, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא דְּהוּוּ נְהִיר עֵלְמָא, שְׁלִיטָא רַבְרַבָּא מִמֶּנָּא דְּזָכוּתֵיהּ מְקַיֵּים עֵלְמָא אַתְבְּלִי בָךְ. רַבִּי שְׁמַעוֹן נְהִירוּ דְּבוֹצִינָא נְהִירוּ דְּעֵלְמוֹן אַנְתָּ בְּלִי בְּעֶפְרָא וְאַנְתָּ קַיִים וְנַהֵג עֵלְמָא. אֲשַׁתוּמָם רָגַע חָדָא, וְאָמַר עֶפְרָא עֶפְרָא לֹא תִתְגָּאִי דְלָא יִתְמַסְרוּן בָּךְ עַמּוּדִין דְּעֵלְמָא דְּהָא רַבִּי שְׁמַעוֹן לֹא אַתְבְּלִי בָךְ.

קָם רַבִּי חֲזִיָּא וְהָיָה בְּכִי. אַזְל וְרַבִּי יוֹסִי עִמּוֹ. מֵהָהוּא יוֹמָא אֲתַעֲנִי אַרְבַּעִין יָמִין לְמַחְמֵי לְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמְרוּ לִיה

אינך רשאי לראות אותו. בָּכָה וְהִתְעַנָּה אַרְבָּעִים יָמִים אַחֲרֵיהֶם, הִרְאוּ לוֹ בַּמַּחֲזָה אֶת רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ שֶׁהָיוּ עוֹסְקִים בַּדָּבָר הַזֶּה שְׁאָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהָיוּ כַּמָּה אֲלָפִים שׁוֹמְעִים לְדַבּוּר. בֵּינֵיהֶם רָאָה כַּמָּה כִּנְפִים גְּדוֹלוֹת עַל־יוֹנוֹת, וּמַעֲלִים עֲלֵיהֶם אֶת רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְאֶת רַבֵּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, וְעוֹלִים לִישִׁיבַת הַרְקוּעִי, וְכָל אֵלוּ הַכְּנָפִים הָיוּ מִחִפּוֹת לָהֶם. רָאָה שְׁחוֹזָרִים וּמִתְחַדְּשִׁים וּמְאִירִים יוֹתֵר מִהָאֹר שֶׁל זֵיו הַשֶּׁמֶשׁ.

פָּתַח רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, יִכְנָס רַבִּי חֲזִיא וְיִרְאָה בְּמָה שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ אֶת פְּנֵי הַצְּדִיקִים לְעֵתִיד לְבֹא. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁנִכְנָס לְכָאן בְּלִי בּוֹשָׁה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁעוֹמֵד בְּאוֹתוֹ הַעוֹלָם כְּעוֹמֵד חֶזֶק בְּכָל יְרָאָה שֶׁהָיָה נִכְנָס וְעוֹמֵד רַבֵּי אֶלְעָזָר, וְשָׂאֵר הַעַמּוּדִים שְׂיוֹשְׁבִים שָׁם. וְהוּא הָיָה מִתְבַּיֵּשׁ, וְהִשְׁמִיט אֶת עַצְמוֹ, וְנִכְנָס וַיֵּשֶׁב לְרַגְלֵי רַבֵּי שְׁמֵעוֹן.

יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: הַנִּמְךָ עֵינֶיךָ וְאֵל תִּרְיָם רֵאשֶׁךְ וְאֵל תִּסְתַּפֵּל. הַנִּמְךָ עֵינֶיךָ וְרָאָה אֹר שְׁמַאִיר לְמַרְחֹק. חֲזֵר הַקּוֹל כְּמַקְדָּם וְאָמַר: עַל־יוֹנִים טְמוּנִים נִסְתָּרִים, פְּקוּחֵי הָעֵינָן, אוֹתָם שְׁמוֹשׁוּטִים בְּכָל הָעוֹלָם, הִסְתַּכְּלוּ וְרֵאוּ! תַּחֲתוֹנִים [נ"א תְּנָאִים] יִשְׁנִים נִסְתָּרִים בַּחוּרֵיכֶם הַתְּעוֹרְרוּ!

מִי מִכֶּם שֶׁהוֹפְכִים חֶשֶׁךְ לְאוֹר וְטוֹעֲמִים מֵר לְמֵתוֹק טָרֵם בּוֹאֵם לְכָאן? מִי מִכֶּם שְׁמוֹחֲפִים בְּכָל יוֹם לְאוֹר שְׁמַאִיר

לִית אַנְתָּ רִשְׁאֵי לְמַחְמֵי לִיה. בָּכָה וְאִתְעַנֵּי אַרְבָּעִים יוֹמִין אַחֲרֵינִין. אַחֲזִיאוּ לִיה בַּחֲזוֹא לְרַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, דְּהוּוּ לְעֵאן בְּמִלָּה דָא דְאָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְהוּוּ כַּמָּה אֲלָפִין צִיִּיתִין לְמִלּוּלִיה. אַדְהֵכִי חֲמָא כַּמָּה גְּדַפִּין רַבְרַבִּין עַלְאִין וְסַלִּיקוּ עַלִּיהוּ רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְרַבֵּי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְסַלִּיקוּ לְמִתְיַבְתָּא דְרַקִּיעָא, וְכָל אֲלִין גְּדַפִּין הוּוּ מִחִפּוֹאן לְהוּ. חֲמָא דְמִתְהַדְרִין וּמִתְחַדְּשִׁין בְּזִיווֹן וְנִהִירוּ יִתִיר מְנַהֲרָא דְזִינָא דְשְׁמֵשָׁא.

פָּתַח רַבֵּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר יֵיעוֹל רַבִּי חֲזִיא וְלִיחְמֵי בְּכַמָּה דְזַמִּין קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְחַדְתָּא אֲנִפֵּי צְדִיקֵינָא לְזִמְנָא דְאִתִּי. זְכָאָה אִיהוּ מָאן דְעָאֵל הֵכָא בְּלֹא כְסוּפָא, וְזְכָאָה מָאן דְקָאִים בַּהוּא עֲלֵמָא כְּעוֹמֵדָא תַקִּיף בְּכָלֵא. וְחֲמָא דְהוּוּ עָאֵל, וְהוּוּ קָם רַבֵּי אֶלְעָזָר וְשָׂאֵר עַמּוּדִין דִּיִּתְבִּין תַּמּוּן. וְהוּא הָוָה כְּסִיף וְאֲשְׁמִיט גְרַמְיָה וְעָאֵל וְיִתִּיב לְרַגְלוֹי דְרַבֵּי שְׁמֵעוֹן.

קָלָא נִפְק וְאָמַר מְאִיף עֵינֶךָ. לֹא תִזְקוּף רִישֶׁךָ, וְלֹא תִסְתַּפֵּל. מְאִיף עֵינֶיךָ וְחֲמָא נְהוּרָא דְהוּוּ נְהִיר לְמַרְחֹק. קָלָא אַהֲדַר כְּמִלְקַדְמִין וְאָמַר עַלְאִין טְמִירִין סְתִימִין פְּקִיחֵי עֵינָא אֲנִין דְמִשְׁטָטִין בְּכָל עֲלֵמָא אִסְתַּכְּלוּ וְחִמוּ. תַּתְּאִין (נ"א תְּנָאִין) דְמִיכִין סְתִימִין בַּחוּרֵיכֶם אִתְעַרוּ.

מָאן מִנְכֶם דִּי חֲשׂוּכָא מְהַפְּכוּ לְנְהוּרָא וְטוֹעֲמִין מְרִירָא לְמִתְקָא עַד לֹא יִיתוֹן הֵכָא. מָאן מִנְכֶם דְמִחִפּוֹאן בְּכָל יוֹמָא

בשעה שהמלך פוקד את האילה, ומתפבד ונקרא מלך מכל מלכי העולם? מי שלא מצפה לזה בכל יום באותו העולם - אין לו כאן חלק!

לנהורא דנהיר בשעתא דמלכא פקיד לאילתא ואתייקר ואתקרי מלכא מכל מלכין דעלמא. מאן דלא מצפה דא בכל יומא בהוא עלמא, לית ליה חולקא הכא.

בינתים ראה כמה מן החברים סביבו, כל אותם העמודים שקימים, וראה שמעלים אותם לישיבת הרקיע. אלו עולים ואלו יורדים. ומעל כלם ראה בעל הכנפים שהיה בא, והוא נשבע שבועה ששמע מאחורי הפרגוד, שהמלך פוקד בכל יום וזכר את האילה ששוכבת לעפר, ובעט בעיטות באותה שעה בשלש מאות ותשעים רקיעים, וכלם מפחדים ורועדים לפניו. ומוריד על זה דמעות, ונופלות אותן הדמעות הרותחות כאש לתוך הים הגדול, ומאותן הדמעות עומד אותו הממנה של הים, ומתקיים ומקדש את שמו של המלך הקדוש, ומקבל עליו לבלע את כל מימי בראשית וכונס אותם לתוכו בשעה שיתקבצו כל העמים על העם הקדוש, ויתבשו הפנים, ויעברו ביבש.

אדהכי חמא כמה מן חבריאי סחרניה כל אנון עמודין דקימיין. וחמא דסליקו לון למתיבתא דרקיעא. אלן סלקין ואלין נחתין, ועילא דכולהו חמא מארי דגדפי דהוה אתי והוא אומי אומאה דשמע מאחורי פרגודא דמלכא מפקד בכל יומא ודכיר לאילתא די שכבת לעפרא, ובעט בעיטין בההוא שעתא בתלת מאה ותשעין רקיעין, וכלהו מרתתין וזעין (דף ד ע"ב) קמיה. ואוריד דמעין על דא, ונפלי אנון דמעין רתיחין פאשא לגו ימא רבא, ומאנון דמעין קאים ההוא ממנא דימא ואתקיים וקדיש שמיה דמלכא קדישא וקביל עליה למבלע כל מימיו דבראשית ויכנוש להו לגויה בשעתא דיתכנושון כל עממיא על עמא קדישא, וינגבון מיא, ויעברון בנגיבו.

בין כך שמע קול שאומר: פנו מקום, פנו מקום, שהנה המלך המשיח בא לישיבת רבי שמעון, היות שכל הצדיקים ששם וראשי הישיבה, ואותן ישיבות ששם הן רשומות, וכל אותם חברים שכל ישיבה עולים מהישיבה של כאן לישיבת הרקיע, והמשיח בא בכל אותן הישיבות וחותרם תורה מפי החכמים. ובאותה השעה בא המשיח מתעטר [נ"א

אדהכי שמע קלא דאמר פנו אתר, פנו אתר דהא מלכא משיחא אתי למתיבתא דרבי שמעון בגין דכל צדיקיא דתמן רישי מתיבתא ואנון מתיבתתי דתמן רשימין אנון. וכל אנון חברין די בכל מתיבתא סלקי מתיבתא דהכא למתיבתא דרקיעא. ומשיח אתי בכל אנון מתיבתתי וחתים אורייתא מפומיהו דרבנן. ובההיא שעתא אתי

מראש] מריחות הישיבות בעטרות עליונות.

באותה שעה קמו כל אותם החברים, וקם רבי שמעון, והיה עולה אורו עד רום [הרקיע]. אמר לו, רבי, אשריך שתורתך עולה בשלש מאות ושבעים אורות, וכל אור ואור נפרד לשש מאות ושלושה עשר טעמים שעולים ורוחצים בנהרות אפרסמון טהור. והקדוש-ברוך-הוא מאשר תורה מישיבתך, ומישיבתו של חזקיהו מלך יהודה, ומתוך ישיבתו של אחיה השילוני. ואני לא באתי לאשר מישיבתך, אלא בעל הכנפים בא לכאן, שהרי ידעתי שלא יכנס לתוך הישיבות האחרות אלא לישיבתך.

באותה שעה ספר לו רבי שמעון אותה השבועה שנשבע בעל הכנפים. אז הזדעזע המשיח והרים קולו, והזדעזעו הרקיעים, והזדעזע הים הגדול, והזדעזע הלונתן, וחשב העולם להתהפך. בין כך ראה את רבי חייא לרגלי רבי שמעון. אמר, מי נתן פאן אדם שלבוש מדי אותו העולם? אמר לו רבי שמעון, זה הוא רבי חייא, האור של מאור התורה. אמר לו, יתכנס הוא ובניו והיו מהישיבה שלך. אמר רבי שמעון, זמן ינתן לו. נתנו לו זמן, ויצא משם מזעזע ועיניו זולגות דמעות. הזדעזע רבי חייא ובכה, ואמר, אשרי חלקם של הצדיקים באותו העולם, ואשרי חלקו של בר יוחאי שזכה לכך. עליו פתוב (משלי ח) להנחיל אהבי יש ואצרותיהם אמלא.

משיח מתעטר מן (נ"א רש"י) ריחי מתיבתי בעטרין עלאין.

בהוא שעתא קמו כל אנון חבריאי וקם רבי שמעון והיה סליק נהוריה עד רום רקיע, אמר ליה רבי זבאה אנת דאורייתך סלקא בתלת מאה ושבעין נהורין, וכל נהורא ונהורא אתפרשת לשית מאה ותליסר טעמין סלקין ואסתחין בנהרי אפרסמונא דכיא. וקודשא בריך הוא איהו חתים אורייתא מומתיבתך וממתיבתא דחזקיה מלך יהודה ומגו מתיבתא דאחיה השילוני. ואנא לא אתינא למחתם מומתיבתך, אלא מארי דגדפין אתי הכא, דהא ידענא דלא יעול גו מתיבתי אחריתי אלא במתיבתך.

בההיא שעתא סח ליה רבי שמעון ההוא אומאה דאומי מארי דגדפין. גדין אזדעזע משיח וארים קליה ואזדעזעו רקיעין ואזדעזע ימא רבא ואזדעזע לונתן וחשיב עלמא לאתהפכא. אדהכי קמא לרבי חייא לרגלוי דרבי שמעון. אמר מאן יהיב הכא בר נש לביש מדא דההוא עלמא. אמר רבי שמעון דא איהו רבי חייא נהירו דבוצינא דאורייתא. אמר ליה יתפנש הוא ובנוי וליהוון מומתיבתא דילך. אמר רבי שמעון זמנא יתייהב ליה. יהבו ליה זמנא ונפק מתמן מזדעזע וזלגין עיני דמועין. אזדעזע רבי חייא ובכה ואמר זבאה חולקהון דצדיקניא בההוא עלמא, וזבאה חולקיה דבר יוחאי דזכה לכך. עליה פתיב, (משלי ח) להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא.

רשב"י עוסק בסודות התורה בליל
שבועות

(הקדמת הזוהר ח, א)

רבי שמעון היה יושב ועוסק בתורה בלילה שהפלה וכו'. ששנינו, כל אותם החברים בני היכל הפלה, הצטרכו באותו לילה שהפלה עתידה להיות למחרת בתוך החפה עם בעלה להיות עמה כל אותו הלילה, ולשמח עמה בתקוניה שהיא מתתקנת לעסק בתורה, מתורה לנביאים, ומנביאים לכתובים, ובדרשות הפסוקים ובסודות החכמה, בגלל שאלו הם תקוניה ותכשיטה, והיא ועלמותיה נכנסת ועומדת על ראשיהם ומתתקנת בהם, ושמחה בהם כל אותו הלילה, ולמחרת לא נכנסת לחפה אלא יחד אתם. ואלה נקראים בני החפה. וכיון שנכנסת לחפה, הקדוש ברוך הוא שואל עליהם ומברך אותם, ומעטר אותם בעטרת הפלה. אשרי חלקם.

והיה רבי שמעון וכל החברים מרגינים ברנת התורה ומחדשים דברי תורה כל אחד ואחד מהם, והיה שמח רבי שמעון וכל שאר החברים. אמר להם רבי שמעון, בני, אשרי חלקכם, בגלל שמחר לא תכנס הפלה לחפה אלא יחד אתכם. בגלל שכלם שמתקנים תקוניה בלילה הזה ושמחים בה, כלם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברכם בשבעים ברכות ועטרות של עולם העליון.

רשב"י עוסק בסודות התורה בליל
שבועות

(הקדמת הזוהר ח, א)

רבי שמעון היה יתיב ולעי באורייתא בליליא דכלה וכו', דתנינן כל אנן חבריא דבני היכלא דכלה אצטריכו בההיא ליליא דכלה אדמנת למהוי ליומא אחרא גו חופה בבעלה למהוי עמה כל ההוא ליליא, ולמחדי עמה בתקונה דאיהי אתתקנת למלעי באורייתא מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים ובמדרשות דקראי וברזי דחכמתא. בגין דאלין אנן תיקונין דילה ותכשיטה. ואיהי ועולמיתהא עאלת וקיימת על רישיהון ואתתקנת בהו וחדת בהו כל ההוא ליליא. וליומא אחרא לא עאלת לחופה אלא בהדיהו. ואלין אקרון בני חופתא. וכיון דעאלת לחופתא קדשא בריך הוא שאיל עליהו ומברך לון ומעטר לון בעטרהא דכלה. זבאה חולקהו.

והיה רבי שמעון וכלהו חבריא מרגינין ברנה דאורייתא ומחדשין מלין דאורייתא כל חד וחד מנייהו. והיה חדי רבי שמעון וכל שאר חבריא. אמר לון רבי שמעון, בני זבאה חולקכון בגין דלמחר לא תיעול פלה לחופה אלא בהדיכו. בגין דכלהו דמתקנין תקונהא בהאי ליליא וחדאן בה פלהו יהו רשימין וכתבינן בספרא דדכרניא וקדשא בריך הוא מברך לון בשבעין ברכאן ועטרין דעלמא עלאה.

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר, (תהלים יט) הַשָּׁמַיִם
מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱלֹהִים וְכוּ'. בְּעוֹדָם
יוֹשְׁבִים, נִכְנְסוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ וְרַבִּי אַבְא.
אָמַר לָהֶם, וְדַאי פְּנֵי הַשְּׁכִינָה בָּאוּ, וְלָכֵן
קָרְאוּ לָכֶם פְּנֵי"ל, שֶׁהָרִי רְאִיתֶם אֶת
הַשְּׁכִינָה פְּנִים בְּפְנִים וְכוּ'.

נָשְׁבוּ וְנִכְבְּדִים, שָׁבוּ וּנְחַדְשׁ תַּקוּן הַכֹּלָה
בְּלִילָה הַזֶּהָ. שְׁפָל מִי שְׁמוֹשְׁתַּתְּרָה
יַחַד אֶתְהָ בְּלִילָה הַזֶּהָ, יִהְיֶה שְׁמוֹר לְמַעְלָה
וּלְמַטָּה כָּל הַשָּׁנָה הַהִיא וְיוֹצֵא שְׁנָתוֹ
בְּשָׁלוֹם. עֲלִיָּהֶם כְּתוּב (תהלים לד) חוֹנָה
מִלְּאָף ה' סָבִיב לִירְאָיו וְיַחְלָצֵם טַעֲמוֹ
וְרָאוּ כִּי טוֹב ה'.

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן לְחַבְרַיִא בְּנֵי הַלּוּלָא זוּ,
כָּל אֶחָד מֵכֶם יִקְשֹׁט קְשׁוּט אֶחָד
לְכַלָּה. אָמַר לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, אֶלְעָזָר, תֵּן
מִתְּנָה אַחַת לְכַלָּה, שֶׁהָרִי מִחֵר יִסְתַּכַּל
[הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא] [נ"א בָּה] כְּשִׁיפְנֵס
לְחַפָּה בְּאוֹתָם שִׁירִים וְשִׁבְחִים (אֲצַעְדוֹת
וְצַמִּידִים) שְׁנוֹתָנִים לָהּ בְּנֵי הַהִיכָל לַעֲמֹד
לְפָנָיו. פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר וְאָמַר וְכוּ'.

פְּתַח רַבִּי שְׁמֵעוֹן וְאָמַר (תהלים יט) הַשָּׁמַיִם
מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֱלֹהִים וְכוּ' עַד דְּהוּ
יִתְבִּי עָאֵלוּ רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה וְרַבִּי אַבְא.
אָמַר לוֹן וְדַאי אֲנִפִּי שְׁכִינְתָא אֲתִיָּו, וְעַל
דָּא פְּנֵי"ל אֵל קָרִינָא לְכוּ, דְּהָא חֲמוּתוֹן אֲנִפִּי
שְׁכִינְתָא אֲפִין בְּאֲפִין וְכוּ'.

תִּיבּוּ יַקְרִין תִּיבּוּ וּנְחַדְשׁ תַּקוּן דְּכַלָּה
בְּהַאי לִילָא. דְּכָל מָאן דָּאֲשַׁתְּרָה
בְּהַדָּה בְּהַאי לִילָא יִהָא נְטִיר עֵילָא וְתַתָּא
כָּל הַהִיא שְׁתָּא וְיַפִּיק שְׁתָּא בְּשָׁלָם.
עֲלִיָּהוּ כְּתִיב (תהלים לד) חוֹנָה מִלְּאָף יי
סָבִיב לִירְאָיו וְיַחְלָצֵם טַעֲמוֹ וְרָאוּ כִּי טוֹב
יי:

אָמַר רַבִּי שְׁמֵעוֹן לְחַבְרַיִא בְּנֵי הַלּוּלָא
דָּא, כָּל חַד מִנְכוֹן יִקְשֹׁט קְשׁוּטָא
חַד לְכַלָּה. אָמַר לְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה.
אֶלְעָזָר הַב נְבִזְבָּא חַד לְכַלָּה דְּהָא לְמַחֵר
אִסְתַּכַּל (קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא) (נ"א בָּה) כַּד יַעוּל
לְחוּפָה בְּאֲנוֹן שִׁירִין וְשִׁבְחִין דִּיהִבוּ לָהּ בְּנֵי
הַיְכָלָא לְקִיָּמָא קַמִּיהָ. פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר
וְאָמַר וְכוּ'.